

fra Aalborg ned til Slesvig; da vil dette være en meget stor Feiltagelse; stemme de derimod for Ophævelsen af Loven, faste i den Tanke at ville holde paa den almindelige Vognbefordring, saa er det en anden Sag; men jeg maa dog tilstaae, at jeg ikke har kunnet tillegne mig den Anskuelse, at det skulde være Alles Mening. Jeg har ogsaa overværet de tidligere Forhandlinger her i Salen og har seet ganske sikkre og tydelige Tegn paa, at Modstanden mod den Plan, der forelaa, var væsentlig motiveret derved, at man var saa aldeles decideret for en anden Plan, som man haabede skulde komme istedet. — Naar man endelig siger, ja, men da der dog ikke er nogen Udfigt til at faae Loven af 4de Marts 1857 hævet ved det Forslag, som er forelagt af Rigsdagsmændene for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, hvad gjør det saa til Sagen, at det er kommet frem, saa svarer jeg, at det gjør d. e. l. s. det, at det for Thinget selv forekommer mig at være uheldigt at gjøre Begyndelsen til en Fremgangsmaade, som gaaer ud paa; efterat en Lov med saa overordentlig Uførlighed som den her omhandlede er blevet debatteret og derefter antaget saa kort Tid isorveien, da at gjøre Forsøg paa, fordi der i en nysvalgt Rigsdag er kommet andre Medlemmer tilstede, at faae den ophævet; men d. e. l. s. kan det ogsaa have en vis praktisk Betydning, at Forslaget er fremkommet; thi det kan ikke nægtes, at ligeoverfor Foretagender, hvor der er Spørgsmaal om Medvirkning, Bistand eller Samvirken med andre udenfor vore egne Forhold. Staaende, hvor der er Spørgsmaal om at drage andre Kræfter til, der er det ganske klart, at det maa gjøre et høist eiendommeligt Indtryk, at man samtidigt med, at der — jeg sætter nu saa — var Spørgsmaal om fra Regeringens Side, i Kraft af den den givne Bemyndigelse, at faae affluttet en Overereenskomst, seer, at Rigsdagen begynder paa, rigtig nok uden videre Resultat, at faae det hele kastet overende; — dette anseer jeg for at være en meget betænkelig Side ved Sagen.

Dersom det foreliggende Forslag leder til en Ophævelse af Loven af 4de Marts s. A., ja saa er forsaavidt Historien ude, og saa er

der ganske vist heller ikke Udfigt til nogen Jernbane i Jylland for lang Tid; men dersom Forslaget ikke leder dertil, men dog ved at vedtages af Thinget bliver staaende som et Forsøg, der er gjort derpaa, og som kan ventes gientaget, vil det let kunne have den Indflydelse, at den Mulighed til at faae et Jernbaneanlæg i Jylland, som forøvrigt kunde være tilstede, vil blive forringet eller aldeles forsvinde.

Ischering: Jeg skal blot tillade mig en ganske kort Bemærkning. Den ærede Minister tog feil, naar han troede, at jeg havde sagt, at der ikke kunde være Udfigt til at faae Loven af 4de Marts 1857 udført; jeg sagde derimod, at nu, da Capitalen laa ledig, fordi den ikke kunde finde Anvendelse mellem Mand og Mand, eftersom Tilliden savnedes, saa vilde der findes Følt, som fastede sig over dette Jernbaneproject som en Laaneforetning og derved skaffede os Bebydte med Renter af en Capital, som ikke vilde blive mindre end de 8 Millioner, eftersom den under saadanne Omstændigheder vilde blive bragt op til det Høieste — men vi have, sagde jeg, tillige givet Loven under andre Forudsætninger. Dengang vi gave Loven, da var der en anden Anvendelse for Pengene, men nu er Sagen stillet saaledes, at Anvendelsen er slet med Hensyn til selve Jernbanen, men kan være heldig nok for Laan-speculanterne.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for idag og angive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 1, saaledes:

1) Tredie Behandling af:

„Forslag til Bygningslov for Kjøbenhavn og Stæderne i Kongeriget Danmark.“

2) Anden og sidste Behandling af:

„Betænkning om Valget af lønede Regnskabsvisorer m. m.“